

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۴/۰۳

آصف بهاند

د لنډيو اصلي منابع خلک دي

۳۱مه برخه

لنډی، د ثبتولو ستونزه

۳۶۹مه برخه

دا دی یوځل بیا بناغلي عبدالعزیز نایبي د فرهنگي مهربانی له مخې څو لنډی رالېرلي دي. په پیل کې یې څلور لنډی د اختر په ورځ (۲۰۲۶/۰۳/۲۱) راولېرلي او بیا یې گڼ شمېر نورې لنډی د ۲۰۲۶ ام کال د مارچ په ۲۲مه نېټه راولېرلي. له بناغلي عزیز نایبي نه په بیا - بیا مننې سره، دا لنډی له تاسو درنو لوستونکو سره شریکوم او د «لنډی، د ثبتولو ستونزه» نومې ټولگي په څلورم ټوک کې یې خوندي کوم:

دا ته به راشي زه به نه يم
زړه به دي پک وي څوک به غوږ نه در کوينه

د وطن ترڅي مي خوراک وای
خوراک مي نه وای د پردي وطن کلونه

دا نننۍ ورځ مي د مرگ ده
نن به د بل په کور کې ستر ماتوينه

دومره نازونه نخري مه کړه
په مور به گران يې زه دي څه پروا لرمه

د جانان دوه ځايه ناستي وي
يا د سيند غاړه، يا د جگو غرو سرونه

د ژمي دولس مياشتي شپه وي
چي دوه منين سره يوځای شي لنډه شپينه

د کلي لار به ورته نيسم
زما د زړه تاوان دي راکړي بيا دي ځينه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

داسې بشپړې مې درته کړي
که پنځه ورځې ژوند لري، څلور به شينه

د يارانې مې ورته ووپل
جينې تر کوره پورې ځي کنځل کوينه

د زړه رگونه مې خوږيږي
جانان په شونډو کې نصور راکړي دينه

بې سجدې لمونځ درپسې وشه
په ما دې رنگې مينې سر وگرځونه

په رنگ بدرنگ، په عمر تنگ شوم
په زړه څو رنگ د خپل جانان د لاسه يم

په دنيا دوه کارونه نه وای
د څلمو مرگ بل د تنکو نجونو ودونه

په زړه کافره غم دې پوي کړه
په نيمه شپه مې د زړه ور راتکوينه

پلار يې تيکتز، مور يې تيلر ده
لور يې بېلچه ده، هلکان ستري کوينه

لږه بهر ورته راووخه
سپوږمې د خان صفت کوي چې بشکلي يم

ما د نيستيو زور ليدلی
ما اوريدلي د همزولو پېغورونه

ما ته په لار کې مه دريږه
زه يې په بدو کې ويره ورکړې يم

ما د لالي وطن ته بوځی
بيا کچکول راکړی چې خيرونه ټولومه

جينکو خپل کورگي اباد کړل
ورکو اباد کړل لري، لري وطنونه

جانان په سرو غرمو کې لو کا
خدایه ما باد کړې چې خولې يې وچومه

جينې واده شوه، لور يې وشوه
لکه سپوږمې په غيږ کې ستوری گرځوينه

جانانه زور نيکه دې مر شه
چې فاتحي ته يې درځم، ودې وينمه

خدايزده چې زور شوم که بيمار يم
اوس چې پيتاوي ته کينم، خوند راکوينه

که زور اشنا په مخه راغي
په نوي يار به ورته لار جارو کومه

زما دې شال په پري زور کړ
ستا د سکرو له کانه نه خپري لاسونه

زړه مي د لورو غرو چينه ده
دا سيالني مرغان غرمي پري تپروينه

زما جنت، جنت وطنه
ما غريبي ستا په کوڅو کې نه پرېردينه

شرشم په خپل پتي کر مه
چې مي جانان بيا ځني غوري گرځوينه

نه يې د کت سر ته ورتلی شم
نه د رنځور لالي له غمه خوب راځينه

ادي مي خوی نه دی راوړی
څومره بپوسه د دادا له کوره ځمه

ته د اشنا نه، بنایسته نه یی
گلابه ولي په چرک بانگ سپري گلونه

نوربیا

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>